

ΤΑ ΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΚΥΡΩΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

[Υπό Ομότιμου Καθηγητού Γεωπολιτικής Θεωρίας ΕΚΠΑ, Ι. Θ. Μάζη]

Σαφώς και η Ελλάς [Εγγυήτρια Δύναμις της Κυπριακής Δημοκρατίας] αλλά και η ίδια η Λευκωσία, δύνανται να απαιτήσουν την άμεσον επιβολή κυρώσεων εναντίον της Τουρκίας (κατ' αντιστοιχίαν με τις τις ευρωπαϊκές κυρώσεις κατά της Ρωσίας), για τα κάτωθι διεξαχθέντα υπ' αυτής Εγκλήματα Πολέμου και Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας, παρά τα περί του αντιθέτου λεχθέντα από κυβερνητικούς παράγοντες. Τα εγκλήματα αυτά είναι ακριβώς τα αυτά ποιοτικώς (και περισσότερα για την Κύπρο) με εκείνα που θεωρούνται ως διαπραχθέντα υπό της Μόσχας κατά την ρωσική εισβολή αυτής εις την Ουκρανία. Και απαριθμώ:

1. Το διεθνές έγκλημα κατά της ειρήνης

α) Η τουρκική εισβολή και η στρατιωτική κατοχή στην Κύπρο πληρούν την αντικειμενική και την υποκειμενική υπόσταση (actus reus και mens rea) των εγκλημάτων κατά της ειρήνης, δηλαδή του εγκλήματος της επιθέσεως: β) Η εισβολή και κατοχή εδάφους ξένου κράτους αναφέρεται ως μορφή επιθέσεως στο Ψήφισμα της Γενικής Συνελεύσεως του Ο.Η.Ε. 3314 (ΧΧΙΧ)/1974 και στο Καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (Δ.Π.Δ.) (άρθρο 8 bis παράγραφος 2 περίπτωση α).

2. Το διεθνές έγκλημα της βιαιάς εκδίωξης πληθυσμών

α) Η βιαιά εκδίωξη άνω των 200.000 Ελληνοκυπρίων από τις εστίες και τις περιουσίες των πληροί την αντικειμενική και την υποκειμενική υπόσταση των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. (άρθρο 7 (1) (d), άρθρο 7 (2) (d) του Καταστατικού του Δ.Π.Δ.). β) Η βιαιά εκδίωξις των Ελληνοκυπρίων αποτελεί μέρος της ευρύτερας στρατηγικής της τουρκικής πλευράς, η οποία στόχευε στην de jure αποδοχή της διχοτομήσεως του νησιού. γ) Σημειώνεται ότι τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας είναι δυνατόν να τελούνται και εν καιρώ ειρήνης. δ) Η συντελεσθείσα, κατά τη διάρκεια της ενόπλου συγκρούσεως, βιαιά εκδίωξις των Ελληνοκυπρίων αποτελεί και έγκλημα πολέμου. (άρθρο 8 (2) (b) (viii), άρθρο 8 (2) (b) (vii) Καταστατικού Δ.Π.Δ., Συμβάσεις της Γενεύης του 1949).

3. Το διεθνές έγκλημα της εθνοκαθάρσεως

α) Παράλληλα, πληρούται η αντικειμενική και η υποκειμενική υπόστασις και του εγκλήματος της εθνοκαθάρσεως. β) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (1975) ανέφερε -μεταξύ άλλων- ότι οι συντελεσθείσες από την Τουρκία παραβιάσεις, εστρέφοντο κατά των Ελληνοκυπρίων λόγω της εθνικής καταγωγής, της φυλής και της θρησκείας τους, στα πλαίσια ενός καλώς οργανωμένου σχεδίου της Άγκυρας να εκδιώξει τους Ελληνοκυπρίους από το κατεχόμενο, εκ των στρατευμάτων της, βόρειο τμήμα της Κύπρου και να εγκαταστήσει εκεί αποκλειστικώς Τουρκοκυπρίους και Τούρκους εκ Τουρκίας, κατηγορώντας ευθέως την Τουρκία για συστηματική εθνική κάθαρση ('ethnic cleansing policy').

4. Το διεθνές έγκλημα της βιαιάς εξαφάνισεως προσώπων

Το ζήτημα των αγνοουμένων στην Κύπρο -εφόσον αποτελεί μέρος κυβερνητικής πολιτικής, ή ευρύτερας εκτεταμένης ή συστηματικής πρακτικής με την ανοχή ή την επικουρία κυβερνήσεως ή de facto αρχής- συνιστά έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, αφού κατά τα λοιπά πληροί την αντικειμενική και την υποκειμενική υπόσταση του συγκεκριμένου εγκλήματος. (άρθρο 7 (1) (i), άρθρο 7 (2) (i) του Καταστατικού του Δ.Π.Δ.).

5. Το διεθνές έγκλημα του εποικισμού

α) Ο συντελεσθείς εποικισμός κατά την περίοδο της ενόπλου συρράξεως στην Κύπρο, πληροί την αντικειμενική και την υποκειμενική υπόσταση των εγκλημάτων πολέμου. (άρθρο 8 (2) (b) (viii), άρθρο 8 (2) (b) (vii) Καταστατικού Δ.Π.Δ., Συμβάσεις της Γενεύης του 1949).

6. Το διεθνές έγκλημα πολέμου των ανθρωποκτονιών

α) Οι τελεσθείσες, κατά την διάρκεια της ενόπλου συρράξεως, ανθρωποκτονίες Ελληνοκυπρίων από τα τουρκικά στρατεύματα πληρούν την αντικειμενική και την υποκειμενική υπόσταση των εγκλημάτων πολέμου. (άρθρο 8 (2) (α) (i) του Καταστατικού του Δ.Π.Δ., Συμβάσεις της Γενεύης του 1949).

β) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τουρκικά στρατεύματα διέπραξαν ευρείας κλίμακας μαζικές δολοφονίες κατά Ελληνοκυπρίων.

7. Το διεθνές έγκλημα πολέμου των βασανιστηρίων

α) Τα τελεσθέντα, κατά τη διάρκεια της ενόπλου συγκρούσεως, βασανιστήρια κατά Ελληνοκυπρίων από τις τουρκικές δυνάμεις πληρούν την αντικειμενική και την υποκειμενική υπόσταση των εγκλημάτων πολέμου (άρθρο 8 (2) (α) (ii) του Καταστατικού του Δ.Π.Δ.) αλλά και του αυτοτελούς εγκλήματος των βασανιστηρίων. β) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων υποστήριξε ότι ετελέσθησαν από τον τουρκικό στρατό συστηματικά βασανιστήρια κατά Ελληνοκυπρίων.

8. Το διεθνές έγκλημα πολέμου των βιασμών

α) Οι τελεσθέντες, κατά τη διάρκεια της ενόπλου συγκρούσεως, βιασμοί από τις τουρκικές δυνάμεις στην Κύπρο πληρούν την αντικειμενική και την υποκειμενική υπόσταση των εγκλημάτων πολέμου. (άρθρο 8 (2) (b) (xxii) του Καταστατικού του Δ.Π.Δ., Συμβάσεις της Γενεύης του 1949). β) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έκρινε ότι υπήρξε πλήρης απόδειξη επαναλαμβανόμενοι ότι βιασμοί ετελέσθησαν γυναικών ομαδικό από Τούρκους στρατιώτες. 3) Η τέλεση ανθρωποκτονιών, βασανιστηρίων και βιασμών - (σύμφωνα με το άρθρο 7 (1) (a), (f), (g), αντίστοιχα, του Καταστατικού του Δ.Π.Δ.)- συνιστούν και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, εφόσον αποτελούν μέρος κυβερνητικής πολιτικής, είτε ευρύτερας εκτεταμένης ή συστηματικής πρακτικής διαπράξεως ωμοτήτων με την ανοχή ή την επικουρία κυβερνήσεως ή de facto αρχής.

9. Το διεθνές έγκλημα πολέμου της καταστροφής των θρησκευτικών και πολιτισμικών μνημείων

1) Οι καταστροφές των θρησκευτικών και πολιτισμικών μνημείων που συνετελέσθησαν στην Κύπρο, κατά τη διάρκεια της ενόπλου συρράξεως, πληρούν την αντικειμενική και την υποκειμενική υπόσταση των εγκλημάτων πολέμου. (άρθρο 8 (2) (b) (ix) του Καταστατικού του Δ.Π.Δ.).

Η νομική μεταχείριση των διεθνών εγκλημάτων

* Οι κανόνες οι αφορώντες εις τα διεθνή εγκλήματα αποτελούν jus cogens, δηλαδή κανόνες αναγκαστικού διεθνούς δικαίου, οι οποίοι είναι απαραβίαστοι και δημιουργούν υποχρεώσεις erga omnes. Δεσμεύουν όλα τα κράτη, ανεξαρτήτως εάν έχουν κυρώσει τις συνθήκες που τα προβλέπουν και το Καταστατικό του Δ.Π.Δ. και δεν μπορεί κάποιο κράτος να αντιτάξει την έλλειψη ή τη διαφορετική σχετική ρύθμιση του εσωτερικού του δικαίου.

* Τα κράτη περιορίζονται αναφορικός προς την απονομή αμνηστίας σε αυτουργούς διεθνών εγκλημάτων. Κατά την κρατούσα άποψη, τα διεθνή εγκλήματα δεν παραγράφονται.

* Κατά την περίπτωση τελέσεως διεθνούς εγκλήματος, προβλέπεται ο θεσμός της οικουμενικής δικαιοδοσίας.

* Διαπιστώνεται, λοιπόν, η ύπαρξη διευρυμένου εννόμου συμφέροντος για τη δίωξή τους, με δικαιολογητικό έρεισμα ότι πράξεις τόσο απεχθείς δεν πρέπει να μένουν ατιμώρητες,

επειδή συνιστούν προσβολή της παγκόσμιας κοινότητας και όχι αποκλειστικά των άμεσα θιγομένων κρατών και ατόμων.

Εάν συνεπώς στηρίζομε, τις «πρωτοφανείς» κυρώσεις κατά της Ρωσίας (για ακριβώς τους ίδιους λόγους) οφείλει η «Εγγυήτρια [της Κύπρου] Δύναμις» Ελλάς, και αυταποδείκτως και η Κυπριακή Δημοκρατία, να στηρίξει πάση δυνάμει και ενώπιον του Δ.Π.Δ -και άμεσα- τις αντίστοιχες κυρώσεις εναντίον της Τουρκίας.

Ας μὴν λησμονούμε ποτέ, το προσφάτως υπό του Η. Kissinger γραφέν, ότι: *«Η Ιστορία δεν προσφέρει ανακούφιση στις χώρες που παραμερίζουν τη έννοια της ταυτότητάς τους για χάρη μιας φαινομενικώς λιγότερο δύσκολης επιλογής. Όμως ούτε και εγγυάται επιτυχία στις πλέον ευγενείς προθέσεις όταν απουσιάζει η συνολική γεωπολιτική στρατηγική»*. [World Order , Penguin Press, 2014]